

— Bendrasis Teismas klaidingai nustatė, kad ginčijamame žymenyje vaizduojamo atskiro griovelio registracija negali užkirsti kelio *Pirelli* konkurentams gaminti ir parduoti padangų, ant kurių yra panašių ar identiškų griovelių. Padangų protektorius susideda iš įvairių elementų derinio ir jų sąveikos, tačiau bent dalis visuomenės galėtų nustatyti skirtingus padangų protektoriaus griovelių tipus.

(¹) 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 146).

2019 m. sausio 9 d. Audiencia Provincial de Zaragoza (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Ibercaja Banco, S.A./T. J. ir U. K.

(Byla C-13/19)

(2019/C 148/13)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Audiencia Provincial de Zaragoza

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantas: Ibercaja Banco, S.A.

Kitos apeliacinio proceso šalys: T. J. ir U. K.

Prejudiciniai klausimai

1. Ar, atsižvelgiant į Direktyvos 93/13 (¹) 3 straipsnį, susitarime nustatytas apatinės ribos sąlygos pakeitimas, nurodytas faktinės bylose aplinkybėse, gali būti laikomas bendrąja sutarties sąlyga?
2. Ar tokiomis pat aplinkybėmis bendrąja sutarties sąlyga gali būti laikomas teisės pareikšti ieškinį prieš banką atsisakymas, tai yra, ar pasiūlymą teikiančio pardavėjo ar tiekėjo parengta sutarties bendrojo pobūdžio sąlyga, kurios turinys pasiūlymą priimančiajam vartotojui niekaip nepaaiškinamas, gali būti laikoma bendrąja sutarties sąlyga?
3. Ar šiomis sąlygomis, kai minėtos bendrosios sąlygos pasekmės yra svarbios vartotojui, yra išpildomi Direktyvos 93/13 3 ir 4 straipsniuose nustatyti ekonominės naštos aiškumo, skaidrumo ir realaus suprantamumo, ikisutartinės informacijos ir atskiro derėjimosi reikalavimai?
4. Ar reikalavimas pateikti ikisutartinę informaciją siekiant nustatyti sutarties sąlygos sąžiningumą (Direktyvos [93/13] 4 ir 5 straipsniai) turėtų būti toks pat ar net didesnis, kai susitariama pakeisti numatomai negaliojančią sąlygą (konkrečios pakeitimo ekonominės pasekmės, išpėjimas apie tam atvejui taikomą jurisprudenciją ir jos konkrečias pasekmes, ir t. t.)?
5. Ar rankraštinis vartotojo parengtas dokumentas, kuriame pakartojamas galimai negaliojančios sąlygos pakeitimas, yra pakankamas Direktyvos [93/13] 4 ir 5 straipsniuose nustatytiems ikisutartinės informacijos ir aiškumo reikalavimams išpildyti, siekiant pakeisti numatomai negaliojančią sąlygą?

6. Ar faktas, kad iniciatyvą pakeisti sąlygą ar sudaryti sandorį rodo banko įstaiga, ir draudimas išsinešti dokumentą iš banko biuro, nebent jį pasirašo vartotojas, turėtų būti laikomi išskirtinai svarbiais vertinant galimą pakeistos sąlygos nesąžiningumą (Direktyvos [93/13] 4 ir 5 straipsniai)?
7. Ar galima pakeisti numatomai dėl nesąžiningumo negaliojančią sąlygą (principas, pagal kurį negaliojančios sąlygos nėra privalomos)?
8. Ar tokiu atveju, kai sąlyga numatomai negalioja dėl nesąžiningumo vartotojo atžvilgiu, vartotojas [turėtų] **atsisakyti teisės pareikšti ieškinį** (Direktyvos [93/13] 3 straipsnis, kiek jis susijęs su Direktyvos 93/13 priedo 1-q) punktu, ir neprivalomumo principas, įtvirtintas šios direktyvos 6 straipsnyje)?
9. Teigiamo atsakymo atveju, ar reikalavimas pateikti ikisutartinę informaciją turėtų būti toks pats ar net didesnis, nei reikalavimas pateikti informaciją sudarant pradinį susitarimą?
10. Ar atsižvelgiant į reikalavimą pateikti ikisutartinę informaciją (Direktyvos [93/13] 4 ir 5 straipsniai) sąlyga **atsisakyti** teisės pareikšti ieškinį negali būti vertinama kaip **antraeilė** ir **papildoma** dokumente (Direktyvos [93/13] 3, 4 ir 5 straipsniai)?
11. Ar numatomai negaliojančių sąlygų pakeitimo galiojimas ir teisės pareikšti ieškinį prašant paskelbti jos negaliojimą bei panaikinti jos pasekmes atsisakymas prieštarautų atgrasančiam poveikiui pasiūlymą teikiančio verslininko atžvilgiu (Direktyvos [93/13] 7 straipsnis ir 2016 m. gruodžio 21 d. Sprendimas *Gutiérrez Naranjo ir kt.*, C-154/15 ⁽²⁾)?
12. Ar, remiantis Direktyvos 93/13 3 ir 4 straipsniais, numatomai dėl nesąžiningumo negaliojanti sutarties sąlyga gali būti privalomu vartotojui, kuriam ji taikoma, nes po to, kai buvo sudaryta sutartis, kurioje yra aptariama sąlyga, pardavėjas ar tiekėjas susitarė su klientu, kad pardavėjas ar tiekėjas netaikys nesąžiningos sąlygos už tam tikrą kompensaciją vartotojui? Tai yra, ar negaliojanti sąlyga tampa galiojanti sudarius susitarimą su vartotoju minėtą sąlygą pakeisti kita vartotojui palankesne sąlyga? Ar tokio pobūdžio sutartis galėtų prieštarauti Direktyvos [93/13] 6 straipsnio 1 daliai?
13. Ar toks banko įstaigos elgesys, koks aprašytas faktinėse bylos aplinkybėse, lemia nesąžiningo elgesio ir vartotojų atžvilgiu nesąžiningos komercinės veiklos draudimą, nustatytą Direktyvos 2005/29 6 ir 7 straipsniuose ir keturioliktoje konstatuojamoje dalyje ⁽³⁾?

⁽¹⁾ 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyva 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais (OL L 95, 1993, p. 29; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 2 t., p. 288).

⁽²⁾ 2016 m. gruodžio 21 d. Sprendimas *Gutiérrez Naranjo ir kt.* (C-154/15, C-307/15 ir C-308/15, EU:C:2016:980).

⁽³⁾ 2005 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/29/EB dėl nesąžiningos įmonių komercinės veiklos vartotojų atžvilgiu vidaus rinkoje ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 84/450/EEB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 97/7/EB, 98/27/EB bei 2002/65/EB ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2006/2004 („Nesąžiningos komercinės veiklos direktyva“) (OL L 149, 2005, p. 22).

2019 m. sausio 25 d. Bundesfinanzhof (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje X-GmbH/Finanzamt Z

(Byla C-48/19)

(2019/C 148/14)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Bundesfinanzhof